

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: INSPIRACE ARCHITEKTUROU - INTERVENCE DO ARCHITEKTURY

Práci předložil student: Bc. Jana MAGYAROVÁ

Studijní obor a specializace: VU - specializace Kov a šperk / MgA.

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil: MgA. Mgr. Tereza Vernerová Volná

1. Cíl práce

Cílem práce je vytvořit sérii šperků, které jsou inspirovány propojením architektury a rostlin. Tento cíl se podařilo autorce uskutečnit a z toho důvodu ji doporučuji k obhajobě.

2. Stručný komentář hodnotitele

Jana Magyarová se ve své diplomové práci inspirovuje architekturou, zejména takzvanou zelenou architekturou a propojením architektury s přírodou. Jak sama uvádí, vychází z dlouhodobého zájmu o tuto oblast. V první části teoretické práce se autorka zaměřuje na definici zelené architektury, ekologie a udržitelnosti v architektuře na jedné straně a zarástáním staveb rostlinami na straně druhé. Prvnímu aspektu je věnována převážná část autorčinych myšlenek, ale bohužel bez hlubšího a komplexnějšího vbledu do problematiky. Přestože je zřejmé, že autorka vynaložila nezanedbatelné množství energie na rešerši, výsledné formulace se uchylují ke zjednodušujícím tvrzením, že „(z)elená architektura je druh stavitelství, který se zabývá udržitelnými zdroji energie,“ nebo k definicím v kruhu, jako například, že „(e)kologická architektura se skládá z ekologických prvků.“ Zásadní, avšak zároveň abstraktní a těžko jednoduše uchopitelné termíny

jako je „zelená architektura“, „udržitelost“ nebo „ekologie“ se autorce nedaří definovat přesvědčivě. Výsledná úvaha včetně rešerše vybraných staveb působí, jako by pod pojmem zelená architektura prezentovala rozsáhlé stavební komplexy porostlé rostlinami, přičemž těžko odlišuje poměr estetického efektu porostu od jeho environmentálního dopadu. Vztah architektury a přírody omezuje na trend posledních let a zcela tak opomíjí úzký dlouhou historii tohoto fenoménu od urbanismu renesančních vil přes propojení parků, zahrad a šlechtických sídel v 18. a 19. století po funkcionalistický požadavek střešních zahrad. O něco zajímavější se jeví autorčiny úvahy o zaruštění staveb divokou přírodou, které naznačují zajímavý potenciál, ale je jim dopřán minimální prostor.

Textové části by prospělo lepší propojení jednotlivých kapitol. Pomohlo by vysvětlení, proč jsou vybráni konkrétní autoři šperků, jak jejich tvorba koreluje s autorčným projektem, a také její osobní kritické zhodnocení vybrané tvorby. Konkrétně by mě zajímalo, jak se autorka staví k udržitelosti tvorby Susan McLeary, pokud sukulenty podle slov autorky vydrží pouze 2-4 týdny. Jsou tyto šperky přes svoji omezenou dobu využitelnosti skutečně udržitelné?

V textové části nacházím řadu formálních nedostatků. K podstatným patří nesprávné použití poznámkového aparátu (stejným číslem nemůže být označeno více poznámek) a neuvádění citovaných stran v použité literatuře. Obojí neodpovídá normě ČSN ISO 690.

Samotná výtvarná práce však má své ocenitelné výtvarné kvality. Jednotlivé objekty vizuálně korespondují s vybranými stavbami, jsou tvarově jednoduché a přesto podnětné. Poměrně dobře pracují s měřítkem a zdá se, že autorka si technologicky přesvědčivě poradila s vybranými materiály. Mech je v betonových nosičích zakomponovaný velmi elegantně a také kompozice cihlových ready-madů je esteticky citlivá. Zároveň chci ocenit množství pokusů s různými způsoby pěstování mechu a břečťanu přímo ve špercích. I zde však postrádám ideovou konzistenci, stejně jako v teoretické části. Autorka sice v textu píše, že mech bez zalévání a specifické péče nepřežije, nspecifikuje však, jak moc je výsledná kompozice odolná, jak by měla pravidelná péče probíhat a jak bude např. při pravidelném zalévání celý komplex stárnout. Jinými slovy nedodává to, co je při navrhování udržitelné architektury běžné, tedy analýzu životního cyklu svých šperků.

Šperky Jany Magyarové jsou esteticky i technicky vydařené. Zdá se, že autorka vyřešila řadu nástrah spojených s osazením svých objektů rostlinnými prvky. Je možné, že některé další se v průběhu fungování ještě objeví a potrápí ji, to ovšem momentálně nelze hodnotit. Myšlenka spojená se zelenou nebo udržitelnou architekturou, která má celý projekt podpírat, je však komunikovaná nezrale, zjednodušeně a bez komplexního ponoru. Udržitelost, ať už v architektuře nebo ve šperku, je téma, které by mělo vycházet ze zodpovědné analýzy a snahy o optimalizaci celého systému, nikoli z „ozelenění“ jednoduchými cestami, jako je výměna diamantu za mech. Za celým projektem tak mnohem víc než touhu po udržitelosti vidím prostou fascinaci estetikou rostlinných motivů a snahu dokázat, že živé rostliny mohou zdobit šperk přímo, nejen jako symbolická dekorace.

3. Vyjádření o plagiátorství

Podle mého názoru se nejedná o plagiát.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Navrhuji známku velmi dobře.

Datum:

Podpis: MgA. Mgr. Tereza Vernerová Volná

Tisk oboustranný